

N°. 43. Rigsdagstidende. 1853.

Forhandlingerne paa den forenede Rigsdag.

Anden Samling.

12te Møde.

Tredagen d. 15. April.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Efter Dagsordenen foretages 3die Behandling af Sagen om det kongelige Budskab af 4de October f. N. Gjensigten for den nærværende Forhandling er den Beslutning, som blev tagen ved 2den Behandling, i Forbindelse med to Vædringsforslag til denne Beslutning, som i sin Tid ere omdeelte paa de Herrer Rigsdagsmænds Pladser. Det vil befindes, at disse Vædringsforslag stemme med de Forslag, som vare stillede ved Sagens anden Behandling til det 4de Hovedforslag, og at de ligeledes af Indhold ere overensstemmende med det første Hovedforslag, der forelaae ved Sagens 2den Behandling.

Forinden jeg aabner Forhandlingerne angaaende den foreliggende Hovedsag, maa jeg komme tilbage til et formelt Spørgsmaal, som blev berørt ved Begyndelsen af den anden Behandling, og om hvilket jeg antager det sandsynligt, at jeg vil udbede mig Rigsdagens egen Bestemmelse ved en Votering. Det er nemlig om Maaden, hvorpaa man bør forholde sig ved den 3die Behandling i Henseende til Vædringsforslagene, om disse Vædringsforslag bør saaledes komme under Afstemning, at der til deres Vedtagelse fordres den Stemmesfleerhed, som Grundlovens 4de § foreskriver, eller om Vædringsforslagene kunne vedtages med simpel Stemmesfleerhed. Det er muligt, at dette Spørgsmaal vil vise sig at være uden nogen praktisk Vigtighed i den foreliggende Sag, men det er i sin Orden, at Spørgsmaalet finder sin Løsning, forat man kan være be-

redt for alle Tilfælde, og det træffer saa uheldigt, at Forretningsordenen tier i Henseende til Afgjørelsen af det omhandlede Spørgsmaal.

Ved Sagens 2den Behandling brugte jeg Vtringer, der antydede den Anskuelse, som jeg dengang gif ud fra, nemlig, at den Stemmesfleerhed, som Grundlovens § 4 anordner, burde gennemføres i det Hele ved den 3die Behandling. En meget æret Folkethingsmand (S. E. Larsen) udtalte sig i en derfra afvigende Retning; jeg opfattede hans Udtalelse saaledes, at der kun til Slutning skulde finde en Afstemning Sted med $\frac{3}{4}$ Stemmer, og at, indtil man naaede dette Punkt, vilde en simpel Majoritet være tilstrækkelig ved de foresaldende Afstemninger. Jeg har Betænklichkeiten ved denne sidste Anskuelse, og jeg skal tillade mig fort at nævne disse mine Betænklichkeiten, af hvilke den ene knytter sig til Forretningsordenens Indhold og de Conseqventser, som deraf følger. Det forekom mig, da jeg beffæstigede mig med dette Spørgsmaal, som om man ved at gennemføre Afstemningen med det forstærkede Stemmeantal gennem hele den 3die Behandling viste lige Ret og Skjal mod alle de Forslag, som maatte foreligge, og det er dog ordentligviis umuligt at beregne Indskydelsen af, at et Forslag vedtages, paa de senere Afstemninger over andre Spørgsmaal, som kunne staae i Forbindelse dermed. Men en Betragtning, der for mig er vigtigere, det er, at dersom man gaaer ind paa den anden Anskuelse, saa seer jeg ikke rettere, end at Forretningsordenens § 11 ligefrem medfører, at det vil staae i en simpel Majoritets Magt at raade over hvad der bringes til endelig Afgjørelse efter Grundlovens § 4. Man maa vel huske, at det er 3die Behandling, hvormod der tales; og det vil da staae i en simpel Majoritets